

MELODIE A RYTMY, KTERÉ SE VÁM ZAPÍŠOU DO SRDCE

vzpomínky bývalých absolventů

1. KDO A KDY TĚ PŘIVEDL DO ZUŠ SLOVÁCKO?
2. JAK NA ŠKOLU VZPOMÍNÁŠ? KTERÝ UČITEL TĚ NEJVÍCE OVLIVNIL?
3. JAK TI STUDIUM NA ZUŠ POMOHLA V DALŠÍCH PROFESNÍCH NEBO UMĚLECKÝCH AKTIVITÁCH?
4. CO BYS POPŘÁL/A ŠKOLE A JEJÍM SOUČASNÝM I BUDOUCÍM ŽÁKŮM DO DALŠÍCH LET?

SABINA LACOVÁ / ZPĚV

1. Přivedla mě moje paní učitelka Lenka Frantová, když si mě jako malou vyhlídla. Mohlo mi tehdy být okolo pěti nebo šesti let. Od té doby byla mou největší uměleckou oporou.
2. Na školu vzpomínám jen v dobrém, prožila jsem tam celé své dětství a našla si kamarády na celý život. Vždy tam panovala přátelská energie a navštěvovala jsem ji opravdu moc ráda. Určitě mě nejvíce ovlivnila Lenka Frantová (moje paní učitelka). Pracovala se mnou už od začátku a naučila mě veškeré základy, ze kterých doteď čerpám. Byla mi taky velkou oporou jak ve škole tak na různých mimoškolních aktivitách, i když to se mnou neměla někdy lehké!
3. Studium na ZUŠ mi dalo silný základ v umění, rozvinulo moji kreativitu a schopnost vyjadřovat se skrze různé formy. Naučila jsem se disciplíně, trpělivosti a práci na dlouhodobých projektech, což mi pomohlo nejen v uměleckých aktivitách, ale i v profesním životě zpěvačky. ZUŠ mi otevřela oči k širšímu pohledu na kulturu a umění a naučila mě je chápat a hodnotit.
4. Škole bych popřála, aby i nadále podporovala talenty a vytvářela inspirativní prostředí. Budoucím žákům bych popřála, aby si užívali svůj umělecký růst, nebáli se experimentovat a neztráceli radost z tvorby!!

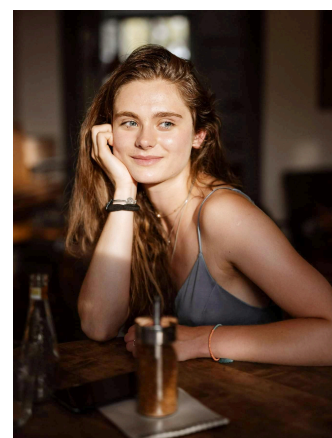
LUCIE ZPĚVÁKOVÁ / KLAVÍR

studentka dokumentární režie na FAMU v Praze

1. Do Slovácké ZUŠ mě přivedla má kamarádka Barča, a to poté, co jsem skončila na jiné ZUŠce. Chvilí jsem hrála soukromě, protože moje paní učitelka odešla do Prahy. Chyběla mi rutina a komunitní prostředí, a tak jsem na doporučení své kamarádky nastoupila ke skvělé Kláře Čajkové Varsamis, která mi pomohla rozvíjet lásku k hudbě a dostat se zpátky do rutiny hraní na klavír.
2. Nejvíce mě ovlivnila paní učitelka Čajková Varsamis, v tom nejlepším slova smyslu. Nejen díky její péči, klidné energii, a schopnosti ze žáků dostat to nejlepší, ale hlavně díky její kreativitě, nadšení a schopnosti napojit se na nitro každého žáka, individuálně zvolit skladby, na kterých se toho nejen hodně naučí, ale které jim přinesou radost. U mě to byl především Chopin, Debussy a Erik Satie, které jsme spolu cvičili.

Na školu vzpomínám s velkou radostí. Moc mi chybí ta rutina a dny, kdy se na chodbách ozývaly zvuky nástrojů a zpěv, a kdy člověk najednou vypnul a soustředil se jen na hudbu. Moc ráda vzpomínám na všechny koncerty, ať už v Redutě, v sále ZUŠ nebo v ulicích města, kde jsme si zahráli. A úplně nejraději vzpomínám na společné projekty a vystoupení s ostatními nástroji nebo zpěvem, které nám paní učitelka Čajková Varsamis připravovala spolu s Pavlou Markovou, Terezkou Tymrovou nebo Lenkou Frantovou.

3. V současné době studuji dokumentární režii na FAMU v Praze a natáčím své první dokumenty. A i když se filmová tvorba od hudby liší – protože pracuje především s vizualitou – zvuk a jeho schopnost působit na emoce v ní hraje klíčovou roli. Právě vnímání emocí a jejich zapojování do tvorby jsem se naučila na ZUŠ. Tam jsem se poprvé dostala blízko k procesu tvorby – skrze nácvik skladeb. Nejprve jsem se učila skladbu chápat, vnímat její téma, zvládnout

techniku... a nakonec přidat to nejdůležitější – emoce. Právě ty mají sílu dotknout se posluchače. A to se snažím přenést i do filmu. Nejen proces spolupráce na projektu, ale i zachycení emocí, které – díky technice a práci – mohou promlouvat k lidem kolem nás. A za to jsem ZUŠ moc vděčná.

4. Hlavně radost z hudby! Radost z toho krásného procesu tvoření hudby a společné práce na projektu, kdy vzniká čistá, upřímná a krásná forma umění. Skutečnost, z níž se – na rozdíl od mnoha věcí v dnešním světě – nevytrácí autenticita a upřímnost emocí.

FILIP HORÁK / KLAVÍR

student NEWTON University Brno

1. Na ZUŠku mě přivedli moji rodiče, kteří nejspíš rozpoznali, že mám dobrý hudební sluch. Bylo mi asi 5 let a začal jsem hrát na zobcovou flétnu. Poté zhruba v 7 letech jsem ale přestoupil na klavírní hru a té jsem se věnoval až do doby, kdy jsem ZUŠku dochovil.

2. Na školu určitě vzpomínám velice rád. Jednak díky možnosti se v hudbě opravdu realizovat a hlavně díky přístupu mých učitelů. Nejraději tedy vzpomínám na paní učitelku Rafajovou, která mě učila v době, kdy jsem na klavír nastoupil a v podstatě mě k němu přivedla, a také na pana učitele Horáka, který mě učil nejdéle a který mi pomohl se v klavíru maximálně zdokonalit.

3. Určitě mi pomohlo v trpělivosti. Pokud jsem se učil nějakou těžší skladbu, tak trpělivost byla nutná. Dále jsem si díky studiu vybudoval velmi kladný vztah k hudbě a umění obecně.

4. Určitě bych jim popřál mnoho hudebních úspěchů a taky aby si v hudbě našli opravdovou zálibu.

ALŽBĚTA ŠABATOVÁ (ŠNAJDAROVÁ) / KLAVÍR

1. Byla jsem ve druhé třídě v ZŠ v Tuposích, když nám rozdali lístečky s informacemi, že se bude otevírat pobočka ZUŠky, a že je možné se přihlásit na výuku některého z uvedených nástrojů. Velice mě to zaujalo, pročtena jsem si seznam, a mám dojem, že postupným vyřazováním si vybrala elektrické klávesy. Když rodiče souhlasili, šli jsme se domluvit za paní učitelkou Mauricovou (Rafajovou). Ta mě i mamku po chvíli přesvědčila o tom, že by na mém místě začala nejprve na klavír. Tak se taky stalo a už jsem u něj zůstala.

2. V začátcích to byla určitě výborná paní učitelka Mauricová (Rafajová). Ne příliš dobrá na vzpomínky byla doba, kdy se mi měnilo více vyučujících. Jakmile jsem začala chodit na hodiny do UH, myslím jsem vystupovala i na víc besídkách – za to jsem vděčná, protože tam se dá naučit hodně. V UH jsem také vidávala paní učitelku Markovou a hrozně si přála, aby mě někdy učila. Nevím jak, ale opravdu jsem k ní začala chodit, a ovlivnila mě určitě ze všech nejvíce. Samozřejmě po stránce přednesu a vychytávek ve cvičení. Byly s tím ale úzce spojeny i naše rozhovory nad pocity, duchovními až filozofickými tématy, cestováním nebo taky nad fyzikou či slepicemi :D. Řekla bych, že i tím, jak mě poznala, pak dokázala přesně popsat, jak danou věc nebo náladu vyjádřit v hudbě.

3. Hudební znalosti při studiu Chemie a fyziky materiálů moc uplatnit nelze, ale třeba to, že je možné vystoupit před lidmi nebo se zapřít a jít cvičit, lze uplatnit myslím všude. Určitě mi studium také dalo možnost vyjádřit své pocity všeho druhu pomocí hudby. Stejně tak možnost utéct někam, kde neutíká čas, a kde ze sebe můžete vydat vše, i když nic neřeknete.

4. Škole bych ráda popřála: Hodně zapálených žáků, učitelů nejmíň tak výborných, jak si pamatuju, a také dost nápadů na různorodé akce a koncerty, které chození do ZUŠky vždy neskutečně ozvláštnily. A všem žákům: Chodte do ZUŠ Slovácko a zůstaňte tam, dokud to aspoň trochu bude možné :D.

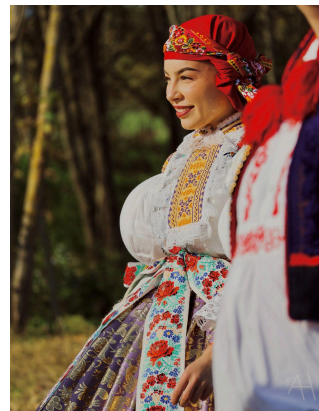

SOFIE LICHÁ / CIMBÁL

studentka Právnické fakulty Masarykovy univerzity v Brně

1. Na ZUŠ Slovácko mě v mých šesti letech přivedli rodiče s jasným cílem mě dát na cimbál. Moje urputné přesvědčování, že chci jít na housličky maminku neobměkčilo, ale dnes jsem jí za to moc vděčná.

2. Na ZUŠku vzpomínám velmi ráda, i když začátky pro mě nebyly jednoduché. Ze začátku jsem doma u cvičení rodiče mnohdy potrápila, ale s každou paní učitelkou, kterou jsem měla (a bylo jich opravdu hodně), jsem si hodiny vždy užila a nikdy jsem neodcházela se špatným pocitem. Kdybych měla jmenovat všechny paní učitelky na cimbál, tento článek by byl opravdu dlouhý. Přecejen bych zmínila paní učitelku Barboru Jagošovou, kterou jsem měla nejdéle a budu na ni vždy vzpomínat s velkým úsměvem. Vždy mě hodiny bavily, a to rozhodně z důvodu velmi osobního přístupu všech učitelů. Nesmím ani opomenout pana učitele Ondřeje Krátkého, který mi v hodinách cimbálovky dal do mého současného hraní v muzikách nepřeborné množství svých figlů a zkušeností z "kšeftového" prostředí, za které

jsem moc vděčná. Jelikož jsem chodila i na zpěv k paní učitelce Lence Frantové, neopomenu ani ji. Objevila ve mně lásku k jazzu a k různým žánrům, ke kterým bych se třeba ani sama neodhodlala.

3. ZUŠ mě připravila na reálný svět v muzikantském prostředí. Na velká pódia, na hudební spolupráci s novými lidmi. Ale taky i na to, jak fungovat při vystupování bez stresu a bez větší trémy, jelikož občas se na pódiu, kvůli například náhlé změně programu, neplánovaně ocitnete, ani nevíte jak. Nyní mám tu možnost, že hraju v několika cimbálovkách, zpívám sólově i v ženském folklorním sboru nejen s bývalými absolventkami ZUŠ Slovácko.

4. ZUŠ Slovácko přeji další spoustu let skvělého fungování, mnoho talentovaných dětí a dalších skvělých učitelů, kteří mají děti a učení tak rádi, jako nynější učitelský sbor.

ALENA ŠTUKAVCOVÁ / TANEČNÍ OBOR

současná žačka školy

1. Můj dědeček si strašně přál, aby jeho vnoučata hrála na nějaký hudební nástroj. Takže můj bratr už byl absolvent v keyboardu a já jsem začala hrát od 1. třídy.

2. Nejraději vzpomínám na závěrečné koncerty na konci školního roku. Vždy to má nějaké kouzlo, co nás účinkující i diváky baví.

3. Ráda si vždy zahraji něco pro radost či něco pro rodinu. O Vánocích hrávám koledy a všichni si to užívají, protože je to naživo a nejen na internetu. Balet chci uplatňovat a i teď uplatňuji třeba na různá vystoupení i mimo ZUŠ Slovácko. Letos jsme společně vystupovaly – já a moje nejlepší kamarádka Rozárka – na školní Akademii a mě baví tančit na pódiu a dívat se na diváky a pozorovat ten úsměv na tváři.

4. Určitě je to zkušenost k nezahození a nikdy nevíte, kdy se vám zhodí. Přeji vám hlavně radost z toho, že jste si naši ZUŠ Slovácko vybrali a doufám, že si to užíváte tak naplno jako já.

ROZÁRIE KORDULOVÁ / TANEČNÍ OBOR

současná žačka školy

1. Do ZUŠ Slovácko mě přivedla moje milovaná maminka, když mi bylo 6 let a jsem za to moc ráda, protože všechny své získané zkušenosti uplatňuji i mimo ZUŠ Slovácko.

2. Ráda vzpomínám na všechna vystoupení, protože byla úžasná. Miluji vystupovat na pódii a dívat se na obličeje diváků, kteří se usmívají a tleskají. A já pak můžu odcházet s pocitem, že se jim to líbilo.

3. Miluji vyjadřovat své pocity tancem, který je součástí mého života. Všechny své dovednosti chci dál zlepšovat a doufám, že se jednou tanec stane mým posláním.

4. Všem současným a budoucím žákům přeji hodně zážitků, štěstí, radosti, ale i trpělivosti, protože někdy nastane i chvíle, kdy se vám nebude dařit.

NELA STRÁNSKÁ / VÝTVARNÝ OBOR

studentka SUPŠ Uherské Hradiště, obor užitá malba

1. Přivedla mě mamka v roce 2018.

2. Na školu vzpomínám velmi ráda. Do ZUŠky jsem se vždy těšila. Nejvíce mě ovlivnila a pět let učila paní učitelka Jana Široňová.

3. Rozhodně mi velmi pomohlo s přípravou na talentové zkoušky na střední školu. Za parádní přípravu vděčím paní učitelce Lei Lee Litt i paní učitelce Lence Šáchové. Studium mi dalo dobrý základ, na kterém teď můžu dále stavět.

4. Buďte vděční za váš talent, rozvíjejte ho co nejvíce. Chopte se všech příležitostí, které vám ZUŠka nabídne. Škole přeji spoustu šikovných žáků a hodně úspěchů.

